

B9-0041/2020

10.1.2020

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

komission julkilausuman johdosta

työjärjestyksen 132 artiklan 2 kohdan mukaisesti

Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta
(2019/2956(RSP))

Alexandr Vondra, Anna Zalewska
ECR-ryhmän puolesta

Euroopan parlamentin päätöslauselma Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta (2019/2956(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2019 annetun komission tiedonannon Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta (COM(2019)0640) ja sen liitteen,
- ottaa huomioon 12. joulukuuta 2019 annetut Eurooppa-neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (IPCC) erityisraportin ”Global Warming of 1.5°C”, sen viidennen arviointiraportin ja siitä tehdyn tiivistelmäraportin (AR5), IPCC:n erityisraportin ilmastonmuutoksesta ja maankäytöstä sekä IPCC:n erityisraportin merestä, jäätä ja lumesta ilmaston muuttuessa,
- ottaa huomioon biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluja käsittelevän hallitustenvälisen tiede- ja politiikkafoorumin (IPBES) 31. toukokuuta 2019 julkistamassa biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluja koskevassa maailmanlaajuisessa arviointikertomuksessa kuvaillun biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemipalvelujen häviämistä koskevan suuren uhan,
- ottaa huomioon Pariisin sopimuksen, päätöksen 1/CP.21, ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) osapuolten 21. kokouksen (COP 21) ja Pariisissa, Ranskassa, 30. marraskuuta–11. joulukuuta 2015 pidetyn, Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimineen osapuolten 11. konferenssin (CMP 11),
- ottaa huomioon UNFCCC:n osapuolten 24. kokouksen (COP 24), Kioton pöytäkirjan osapuolokokouksen 14. istunnon (CMP 14), Katowicessa Puolassa 2.–14. joulukuuta 2018 pidetyn Pariisin sopimuksen osapuolten kokouksena toimivan osapuolten konferenssin ensimmäisen istunnon kolmannen osan (CMA1.3), UNFCCC:n osapuolten 25. kokouksen (COP 25) ja Kioton pöytäkirjan osapuolokokouksen 15. istunnon (CMP 15) sekä Madridissa Espanjassa 2.–15. joulukuuta 2019 pidetyn Pariisin sopimuksen osapuolten kokouksena toimivan osapuolten konferenssin toisen istunnon (CMA2),
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien kestävä kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman ja kestävä kehityksen tavoitteet,
- ottaa huomioon COP 24 -kokouksen alussa allekirjoitetun Sleesian julkilausuman yhteisvastuusta ja oikeudenmukaisesta siirtymästä,
- ottaa huomioon Euroopan ympäristökeskuksen 4. joulukuuta 2019 antaman Euroopan ympäristön tilaa ja näkymiä vuonna 2020 kartoittavan raportin ”The European environment — state and outlook 2020: knowledge for transition to a sustainable Europe”,

- ottaa huomioon Euroopan komission johtavien tieteellisten neuvonantajien ryhmän 24. syyskuuta 2019 antaman riippumattoman tieteellisen raportin ”Scientific Advice to European Policy in a Complex World” (tieteellinen lausunto nro 7),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 132 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 15 artiklan 1 kohdan nojalla Eurooppa-neuvosto antaa unionille sen kehittämiseksi tarvittavat virikkeet ja määrittelee sen yleiset poliittiset suuntaviivat ja painopisteet;
- B. ottaa huomioon, että jäsenvaltiot sopivat lokakuussa 2014 yksimielisesti EU:n ilmasto- ja energiavoitteilista, joiden mukaan kasvihuonekaasupäästöjä vähennetään vuoteen 2030 mennessä vähintään 40 prosenttia vuoteen 1990 verrattuna, uusiutuvan energian osuudeksi varmistetaan vähintään 32 prosenttia ja energiatehokkuutta parannetaan vähintään 32,5 prosenttia;
- C. ottaa huomioon, että komissio esitteli Euroopan vihreän kehityksen ohjelman 11. joulukuuta 2019 ja vahvisti EU:n keskeiset poliittiset päämäärät ja tavoitteet ennen kuin Eurooppa-neuvosto oli päässyt yhteisymmärrykseen ilmastoneutraaliuden tavoitteesta;
- D. pitää olennaisen tärkeänä, että EU toimii yhtenäisellä ja yhteisymmärrykseen perustuvalla tavalla pyrkiessään saavuttamaan ilmastotavoitteensa ja ottaa täysimääräisesti huomioon alhaisen tulotason jäsenvaltioiden, jotka ovat edelleen riippuvaisia fossiilisista polttoaineista, huolenaiheet;
- E. ottaa huomioon, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa asetetaan tavoitteita ja esitetään etenemissuunnitelma, jolla EU:sta tulee ensimmäinen alue, joka saavuttaa ilmastoneutraaliuden vuoteen 2050 mennessä, mikä ylittää Pariisin sopimuksessa vahvistetun kasvihuonekaasujen vähentämisaikataulun;
- F. ottaa huomioon, että Euroopan ympäristökeskus arvioi, että EU:n jäsenvaltioiden vuotta 2030 koskevat nykyiset päästövähennyssitoumukset johtavat 36 prosentin vähennykseen, joka jää 40 prosentin tavoitteen alapuolelle; ottaa huomioon, että Yhdistyneen kuningaskunnan ero EU:sta laskee vähennyksen alle 34 prosenttiin; katsoo, että näissä olosuhteissa vähintään 50 prosentin vähennys vaikuttaa erittäin epätodennäköiseltä ja edellyttää ennennäkemättömän suuria investointeja;
- G. toteaa, että ilmastoneutraaliuden saavuttaminen edellyttää huomattavaa talouden monipuolistamista ja muutosta sekä merkittäviä muutoksia liiketoimintamalleihin ja kansalliseen päätöksentekoon; toteaa, että nämä muutokset luovat uusia mahdollisuuksia mutta myös merkittäviä sosioekonomisia haasteita monilla alueilla ja teollisuudenaloilla;
- H. toteaa, että nämä vaikutukset jakautuvat epätasaisesti EU:n alueelle, mikä synnyttää voittajia ja häviäjiä; katsoo, että tämän vuoksi on perusteltua perustaa vankka ja kattava oikeudenmukaisen siirtymän rahasto ja tukimekanismi sen varmistamiseksi, että ketään ei jätetä jälkeen;

- I. ottaa huomioon, että COP 25 -kokouksen tulokset osoittivat, että moniin maailmanlaajuisiin haasteisiin on vielä vastattava ennen kuin Pariisin sopimuksella voidaan merkittävästi vähentää kasvihuonekaasupäästöjä maailmanlaajuisesti; katsoo, että EU:n on edelleen suojeltava teollisuuttaan vähemmän tiukkojen ilmastositoumusten piiriin kuuluvien alueiden epäreilulta kilpailulta;
- J. ottaa huomioon, että kullakin jäsenvaltiolla on edelleen oikeus määritellä energiavarojensa hyödyntämisen ehdot, eri energialähteiden välillä tekemänsä valinnat sekä energiahuoltonsa yleinen rakenne (Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 194 artiklan 2 kohta);
1. panee merkille komission tiedonannon Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta ja suhtautuu myönteisesti sen tavoitteeseen muuttaa EU:n talous kestävämmäksi; panee merkille, että tiedonanto sisältää haasteellisia aloitteita vähähiiliseen talouteen siirtymisen helpottamiseksi samalla kun siinä sitoudutaan työskentelemään rakentavasti ympäristön tilan parantamiseksi ja työpaikkojen, taloudellisen kilpailukyvyyn ja hyvinvoinnin säilyttämiseksi;
  2. pitää huolestuttavana, että komission päätös esittää näin kunnianhimoisen ja laaja-alainen suunnitelma näin lyhyessä ajassa asettaa poliittiset tarkoitusperät perusteellisen vaikutustenarvioinnin edelle; toteaa, että ehdotettu lainsäädäntöaikataulu voi vaikuttaa kielteisesti näyttöön perustuvan eurooppalaisen päätöksenteon uskottavuuteen ja arvostukseen sekä mahdollisuuksiin antaa käyttöön ehdotettujen tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavat taloudelliset resurssit;
  3. korostaa olevansa huolissaan Euroopan vihreän kehityksen ohjelman laajuudesta, koska ohjelmalla pyritään yhdessä vastaamaan taloudellisiin, sosiaalisiin ja ympäristöön liittyviin haasteisiin ja sillä on kauaskantoisia seurauksia monille aloille, se voi edistää toimivallan liukumista heikentäen EU:n toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita sekä joustolauseketta (Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 352 artikla) jäsenvaltioiden päätösvallan kustannuksella;
  4. katsoo, että kehitystä voidaan pitää kestäväenä vain, jos yhteiskunta, ympäristö ja talous asetetaan kukin yhtä lailla etusijalle julkisessa päätöksenteossa;
  5. katsoo, että vähähiiliseen talouteen siirtyminen voi luoda uusia työpaikkoja kehittyville teollisuudenaloille ja kehitymässä olevaa teknologiaa käyttäville aloille, mutta se voi myös aiheuttaa sosiaalisia kustannuksia ja työpaikkojen menetyksiä perinteisillä teollisuuden ja energian aloilla, mikä vaikuttaa usein suhteettomasti kokeneimpiin työntekijöihin; katsoo, että vähähiilisen muutoksen on oltava sosiaalisesti hyväksyttävä ja varmistettava ihmisarvoisten työpaikkojen saatavuus talouksissa, jotka ovat edelleen riippuvaisia fossiilisista polttoaineista;
  6. tuomitsee kaikki komission päätökset, joilla pyritään uudistamaan äskettäin annettua lainsäädäntöä, jota ei ole vielä pantu täysimääräisesti täytäntöön, koska tämä heikentää yhteisön ympäristölainsäädännön oikeus- ja sääntelyvarmuutta;

7. kehottaa komissiota hyödyntämään täysimääräisesti innovaatioperiaatetta Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaan kuuluvan lainsäädännön valmistelussa; toteaa, että näin varmistetaan, että uusilla toimintapoliittisilla ehdotuksilla tuetaan innovointia ja edistetään innovaatiomyönteisempää sääntelykehystä;
8. panee erittäin tyytyväisenä merkille, että komissio on sitoutunut soveltamaan ”yksi sisään, yksi ulos” -periaatetta, jonka mukaan jokaisen uuden sääntelytaakkaa lisäävän lainsäädäntöehdotuksen yhteydessä ihmiset ja yritykset olisi vapautettava vastaavasta aiemmasta EU:n tason rasituksesta samalla politiikan alalla;
9. korostaa, että lainsäädäntötoimenpiteitä koskeva poliittinen päätöksenteko on tehtävä koordinoitusti, ja ilmaisee vakavan huolensa siitä, että ilman täydellistä poliittista konsensusta paketin yksittäiset ehdotukset saattavat kohota hyvin kunnianhimoisiksi ja uhata Euroopan vihreän kehityksen ohjelman yleisten tavoitteiden saavuttamista; korostaa, että kaikki asiaankuuluvat toimenpiteet on koordinoitava tehokkaasti, jotta varmistetaan, että ne toimivat yhdessä yleistavoitteiden saavuttamiseksi eikä niiden täytäntöönpano ole ristiriidassa muiden lainsäädännöllisten tavoitteiden kanssa;
10. varoittaa, että vaikka Eurobarometri-ilmastotutkimuksen kaltaisissa kyselyissä tuetaan yleisiä tai määrittelemättömiä ilmastotoimia, kyselyissä ei usein ole määritelty selkeästi yksilöille aiheutuvia kustannuksia tai elämäntapojen muutoksia, joita näiden toimien toteuttaminen edellyttää; katsoo näin ollen, että kansalaisten tuki voi olla ”pehmeää” ja että ilman riittävää tukea monien EU:n kansalaisten näkemykset voivat muuttua, kun heille paljastuu Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaan liittyvien muutosten laajuus; korostaa sen merkitystä, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa esitetyille toimille saadaan kansalaisten tuki, joka perustuu tarkkoihin ja rehellisiin arviointeihin niiden todennäköisistä vaikutuksista ja odotetuista kustannuksista;
11. tiedostaa oman institutionaalisen vastuunsa oman hiilijalanjälkensä pienentämisestä; ehdottaa, että parlamentti hyväksyy omia toimenpiteitä päästöjen vähentämiseksi, kuten korvaa ajoneuvokantansa päästöttömillä ajoneuvoilla, ja kehottaa kaikkia jäsenvaltioita hyväksymään Euroopan parlamentille yhden ainoan toimipaikan;

EU:lle kunnianhimoisemmat ilmastotavoitteet vuosiksi 2030 ja 2050

12. panee merkille, että EU on äskettäin hyväksynyt lakeja, joilla pannaan täytäntöön Eurooppa-neuvoston vuonna 2014 yksimielisesti hyväksymä kasvihuonekaasupäästöjen 40 prosentin vähennystavoite, ja että asiaa koskevan lainsäädännön täytäntöönpano EU:ssa on yhä käynnissä; ilmaisee näin ollen vakavat epäilynsä siitä, onko komission aikomus nostaa vuodelle 2030 asetettua vähennystavoitetta alle kuusi vuotta myöhemmin poliittisesti ja taloudellisesti toteutettavissa;
13. palauttaa mieliin Junckerin komission arvion, jonka mukaan voimassa olevan ilmastolainsäädännön täysimääräinen täytäntöönpano johtaisi 45 prosentin päästövähennyksiin vuoteen 2030 mennessä ilman, että tavoitetta muutetaan virallisesti; on kuitenkin erittäin huolissaan Euroopan ympäristökeskuksen ristiriitaisesta arviosta, jonka mukaan EU:n ilmastopoliittikka johtaa vain 36 prosentin päästövähennyksiin vuoteen 2030 mennessä ja että tämä luku voi olla jopa niinkin alhainen kuin 34 prosenttia Yhdistyneen kuningaskunnan EU:sta eroamisen seurauksena;

14. vastustaa Pariisin sopimuksen mukaisen EU:n nykyisen kansallisesti määritellyn panoksen kaikenlaista välitöntä korottamista, koska EU:n on vielä pantava täytäntöön lakeja, jotka perustuvat nykyiseen sitovaan tavoitteeseen vähentää päästöjä vähintään 40 prosenttia vuoden 1990 tasoon verrattuna vuoteen 2030 mennessä (eli EU:n päästökauppajärjestelmän (EU ETS) neljäs vaihe (2021–2030), taakanjakoasetus jne.); toteaa, että kaikkien EU:n päästövähennystavoitteiden lisäämistä koskevien ehdotusten on perustuttava kattavaan vaikutustenarviointiin, jossa arvioidaan kaikkia asiaan liittyviä riskejä, ja niiden on oltava Pariisin sopimuksen kansallisesti määriteltyjen panosten suunnittelua, täytäntöönpanoa ja niiden edistymisen tarkastelua koskevan syklin mukaisia;
15. kehottaa Von der Leyenin komissiota ottamaan huomioon edellisen komission päätelmät, joissa kieltäydyttiin nostamasta EU:n vuodelle 2030 asetettua vähennystavoitetta, ja harkitsemaan uudelleen lähestymistapaansa, koska olemme huolissamme siitä, että tämä merkittävä tavoitteen nostaminen perustuu epäluotettavaan näyttöön, johtaa vakaviin taloudellisiin ja sosiaalisiin ongelmiin monilla alueilla ja altistaa EU:n teollisuudenalat huomattavasti matalampia ympäristönormeja soveltavien alueiden kilpailulle;
16. katsoo, että suunnitelma nostaa EU:n kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoite vähintään 50 prosenttiin tai mahdollisesti jopa 55 prosenttiin edellyttäen ennennäkemättömiä taloudellisia investointeja ja muutoksia talousmalleihin, jotka hyödyttävät korkeamman tulotason jäsenvaltioita, mahdollisesti sellaisten köyhempien jäsenvaltioiden kustannuksella, jotka ovat edelleen pitkälti riippuvaisia koheesiopolitiikan rahoituksesta;
17. tukee Pariisin sopimuksen tavoitteita, joihin kuuluu ilmastoneutraaliuden saavuttaminen tämän vuosisadan jälkipuoliskolla; katsoo, että kaikkien Pariisin sopimuksen osapuolten olisi pyrittävä saavuttamaan tämä tavoite mahdollisimman pian;
18. korostaa olevansa huolissaan siitä, että komissio on jo sitoutunut saavuttamaan ilmastoneutraaliuden vuoteen 2050 mennessä tekemättä kattavaa vaikutustenarviointia ja yksityiskohtaista suunnitelmaa sen rahoittamiseksi (mukaan lukien säännökset oikeudenmukaisesta siirtymästä) ja odottamatta, että Eurooppa-neuvosto täyttää EU:n pitkän aikavälin poliittisen suunnan vahvistamista koskevan tehtävänsä SEU-sopimuksen 15 artiklan mukaisesti;
19. katsoo, että EU voi saavuttaa ilmastoneutraaliuden kaltaiset pitkän aikavälin tavoitteet vain, jos se toimii yhteisymmärryksen hengessä; katsoo siksi, että kaikkien jäsenvaltioiden sekä niiden alueiden, paikallisviranomaisten, teollisuuden ja kansalaisyhteiskunnan huolenaiheet olisi otettava huomioon;
20. panee merkille komission aikomuksen ehdottaa hiilidioksidipäästöjen tullimekanismia; korostaa, että se on vain yksi mahdollinen väline monien mahdollisten toimintaohjelmien joukossa, joka voitaisiin ottaa käyttöön hiilivuodon torjumiseksi, ja että sen vaikutukset on arvioitava perusteellisesti; korostaa näin ollen, että hiilitullia koskevan ehdotuksen, jota olisi käytettävä vasta viimeisenä keinona, jos kansainvälinen sopimus ei ole toteutuskelpoinen, olisi oltava täysin WTO:n sääntöjen mukainen ja siihen olisi liitettävä perusteellinen vaikutustenarviointi, johon sisältyy useita muita

täysin arvioituja toimintavaihtoehtoja, joissa tarkastellaan aloja ja tuotteita, joihin vaikutus mahdollisesti kohdistuu, EU:n kilpailukykyä sekä laajempia kauppaan kohdistuvia vaikutuksia ja vaikutuksia;

21. toteaa, että jos EU saavuttaa tavoitteensa tulla ensimmäiseksi hiilineutraaliksi maanosaksi ennen vuotta 2050, sillä tulee olemaan vain marginaalinen vaikutus maailmanlaajuisiin päästöihin (noin 9 prosenttia); pitää siksi välttämättömänä, että muut merkittävät taloudet täyttävät Pariisin sopimuksen tavoitteen mukaiset sitoumuksensa, jotta ilmastoneutraalius saavutetaan tämän vuosisadan jälkipuoliskolla; katsoo, että EU:n on asetettava etusijalle hyvä säädöskäytäntö, täytettävä nykyiset Pariisin sopimuksen mukaiset sitoumuksensa ja hyödynnettävä diplomaattista vaikutusvaltaansa kolmansien maiden kanssa tehtävän yhteistyön syventämiseksi ja tällä tavoin korotettava tavoitetasoa maailmanlaajuisesti;

Puhdasta, kohtuuhintaista ja toimitusvarmaa energiaa

22. korostaa, että vuosiksi 2030 ja 2050 asetettujen ilmasto- ja energiatavoitteiden saavuttaminen ei saa heikentää kunkin jäsenvaltion oikeutta päättää omasta energialähteiden yhdistelmästä ja että teknologianeutraaliuden periaatetta olisi kunnioitettava;
23. katsoo, että ydinenergialla voi olla merkitystä ilmastotavoitteiden saavuttamisessa, koska se ei aiheuta kasvihuonekaasupäästöjä ja sillä voidaan myös varmistaa merkittävä osuus sähköntuotannosta EU:ssa; katsoo kuitenkin, että ydinenergiasta syntyvän jätteen vuoksi tämä energiamuoto edellyttää teknologisen kehityksen (laser, fuusio jne.) huomioon ottavaa keskipitkän ja pitkän aikavälin strategiaa, jolla pyritään parantamaan koko alan kestävyyttä; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ottamaan huomioon ydinenergian korvaamattoman roolin vähähiilisenä ratkaisuna, kun se valmistele kehityksen mukaista sekundaarilainsäädäntöä kestävien investointien helpottamiseksi;
24. korostaa, että maakaasu on myös olennainen energialähde, jos EU aikoo saavuttaa kunnianhimoiset ilmastotavoitteensa; muistuttaa sen tärkeästä roolista väliaikaisena polttoaineena, jolla vähennetään merkittävästi hiukkas- ja hiilidioksidipäästöjä, ja uusiutuvien energialähteiden laajamittaisen käyttöönoton mahdollistavana tekijänä vuoden 2030 jälkeen; on huolissaan Euroopan investointipankin (EIP) päätöksestä lopettaa sellaisten maakaasuhankkeiden rahoitus, joiden hiilidioksidipäästöjä ei ole vähennetty;
25. ilmaisee tukensa yhteistä etua koskevien hankkeiden (PCI) neljännelle luettelolle, joka sisältää useita keskeisiä kaasuhankkeita hyvin yhteenliitetyn ja häiriöitä kestävän kaasuverkon kehittämiseksi EU:lle ja sen naapurustolle;
26. korostaa, että Kansainvälisen energijärjestön mukaan metaanipäästöjen vähentäminen kaasualalla on yksi viidestä tärkeimmästä maailmanlaajuisesta mahdollisuudesta kasvihuonekaasupäästöjen hillitsemiseksi, jotta saavutetaan kunnianhimoinen 2 celsiusasteen tavoite, ja että puolet näistä päästöistä voitaisiin välttää tai niitä voitaisiin vähentää ilman nettokustannuksia; muistuttaa, että kaasuala on edistynyt merkittävästi metaanipäästöjen rajoittamisessa Euroopassa, sillä metaanipäästöt ovat vähentyneet 61 prosenttia vuoden 1990 tasoon verrattuna, kun taas kaasun kulutus on kasvanut 25 prosenttia;

27. pitää myönteisenä komission aikomusta laatia suuntaviivat, joilla autetaan jäsenvaltioita käsittelemään energiaköyhyyttä, joka on vakava ongelma kaikkialla EU:ssa ja yleinen etenkin itäisissä ja eteläisissä jäsenvaltioissa; kiinnittää huomiota siihen, että energiaköyhyydellä on erilaisia syitä, jotka vaihtelevat eri puolilla EU:ta ja joita ovat esimerkiksi energian hinnat, kotitalouksien tulojen lasku ja energiatehottomissa kodeissa asuminen, ja siihen, että ongelman ratkaisemista koskevat asiantuntijalausunnat eroavat huomattavasti toisistaan; muistuttaa, että arvioiden mukaan pelkästään pienituloisten kotitalouksien energian tehottoman käytön aiheuttaman ongelman ratkaisemiseksi tarvittaisiin 55–110 miljardin euron investoinnit;
28. korostaa, että kaukolämmitysohjelmille on jatkossakin myönnettävä maksutta jaettavia päästöoikeuksia EU:n päästökauppajärjestelmässä (EU ETS), koska ne tarjoavat taloudellisesti kohtuullista lämmitystä kansalaisille, vähentävät vähemmän tehokkaiden lämmönlähteiden aiheuttamaa saastuttamista ja tuottavat energiaa tehokkaasti yhteistuotannon avulla;

Teollisuuden kannustaminen puhtaaseen kiertotalouteen

29. panee merkille, että joillakin teollisuudenaloilla kasvihuonekaasupäästöt ovat väistämätön osa tuotantoprosessia ja että tällä hetkellä ei ole olemassa kaupallisesti kannattavia päästöttömiä teknologioita; korostaa, että energiaintensiiviset teollisuudenalat ovat olennainen osa EU:n taloutta, niillä on yli 6 miljoonaa välitöntä työpaikkaa ja ne ovat vastuussa useista arvoketjuista;
30. kehottaa siksi laatimaan uuden ja yhdenmisen EU:n teollisuusstrategian energiaintensiivisiä teollisuudenaloja varten, jotta siirtyminen vähähiiliseen talouteen saadaan päätökseen EU:ssa; palauttaa mieliin, että julkisella politiikalla on tärkeä rooli tuettaessa teollista innovointia nykyaikaistamisen ja järjeistämisen avulla, mikä johtaa vähähiilisten hankkeiden pääomakustannusten alenemiseen ja markkinoiden luomiseen uusille vähähiilisille tuotteille; on samaa mieltä komission kanssa siitä, että terästeollisuuden kaltaiset energiaintensiiviset teollisuudenalat ovat välttämättömiä, ja kehottaa komissiota omaksuma johdonmukaisen strategisen lähestymistavan niiden hallinointiin, jotta voidaan turvata koko alan kattava kasvu ja työllisyys;
31. kehottaa komissiota esittämään mahdollisimman pian ehdotuksen, joka perustuu Euroopan kemikaaliviraston ehdotukseen rajoittaa mikromuovien tarkoituksellista käyttöä EU:n markkinoille saatetuissa tuotteissa, jotta vältetään niiden päästäminen ympäristöön tai vähennetään sitä;
32. katsoo, että tuotteiden korjaamisen helpottaminen ja siihen kannustaminen voisi olla hyödyllistä sekä tuotteiden käyttöiän pidentämiseksi että tuotteiden korjauksen ja varaosien toimitusten jälkimarkkinoiden kasvattamiseksi; panee merkille autoteollisuudessa viime aikoina toteutetut myönteiset toimet elinvoimaisen ja riippumattoman korjausalan tukemiseksi ja katsoo, että tätä mallia voidaan toistaa aloilla, joilla tuotteet ovat korjattavissa;
33. katsoo, että kiertotalous on olennaisen tärkeä onnistuneen ilmastopolitiikan kannalta, koska materiaalien kulutuksesta aiheutuu suuria kasvihuonekaasupäästöjä lineaarisen talouden arvoketjun eri vaiheissa (esimerkiksi raaka-aineiden talteenotto, tuotanto, kuljetus, käyttö ja hävittäminen); panee näin ollen tyytyväisenä merkille, että komissio

aikoo esittää uuden toimintasuunnitelman, joka sisältää kestäviä tuotteita koskevan aloitteen ja jonka painopiste on paljon resursseja käyttävissä aloissa, kuten tekstiili-, rakennus-, elektroniikka- ja muovialat; odottaa, että tämä toimintasuunnitelma on ratkaisevan tärkeässä osassa kehitettäessä uusia politiikkoja, joilla edistetään kiertotalouden tuotanto- ja kulutusmalleja koko arvoketjussa;

34. katsoo, että sisäänrakennettu lyhyt käyttöikä on erittäin haitallinen kuluttajien kannalta ja ristiriidassa kuluttajien pitkäkestoisempia ja tehokkaampia tuotteita koskevien odotusten kanssa; palauttaa mieliin, että äskettäin hyväksytyssä kuluttajalainsäädännössä käsiteltiin erityisesti tuotteiden, myös digitaalisten tuotteiden, kestävyyttä ja tukikausia; kehottaa komissiota arvioimaan näiden uusien toimenpiteiden vaikutusta ja ehdottamaan tarvittaessa lisävelvoitteita;
35. korostaa, että yhteistyötaloudessa syntyvillä uusilla liiketoimintamalleilla voidaan tukea vihreämpiä taloudellisia valintoja, mukaan lukien henkilöiden tuominen yhteen tuotteiden vuokraamiseksi tai jakamiseksi toisten kanssa, jolloin heidän ei enää tarvitse ostaa omia tuotteita; katsoo lisäksi, että digitaalisten palvelujen kasvu on tehnyt kuluttajista tarkkaavaisempia, myös ympäristövaikutusten osalta; katsoo, että tällaisia palveluja olisi kannustettava ja kansalliset sääntelyesteet olisi poistettava, jotta mahdollistetaan palvelujen tarjoaminen kaikissa jäsenvaltioissa;
36. korostaa sähköisten merkintöjen mahdollisia myönteisiä vaikutuksia, jotka voivat mahdollistaa sääntelytiedon helpon ja yksinkertaisen saatavuuden, mukaan lukien sovellettavien tuotevaatimusten tai -standardien noudattaminen, koostumusta koskevat tiedot sekä korjaamista ja käyttöiän päättymistä koskevat ohjeet, ja kehottaa komissiota ottamaan käyttöön sähköiset merkinnät soveltuville tuotteille, myös säännellyille tuotteille; katsoo, että säästöjä voidaan saada aikaan poistamalla nykyisin tuotteiden mukana tulevien käyttöohjeiden ja muiden dokumenttien paperiversioiden tarve;
37. toteaa, että rakennustuoteasetuksella on tuettu rakennustuotteiden yhteismarkkinoiden kehittämistä EU:ssa, mutta vaikeuksia on kuitenkin yhä; toteaa, että standardoinnin viivästykset ja puutteet ovat estäneet yhdenmukaistettujen vaatimusten täytäntöönpanon, ja kehottaa komissiota puuttumaan tähän ennen lisätoimenpiteiden toteuttamista; korostaa, että rakennustuoteasetuksella voidaan tukea kestävämpiä valintoja, kun se pannaan tehokkaasti täytäntöön; palauttaa mieliin, että ennusteista poiketen rakennustuoteasetus on lisännyt säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia ja että sen noudattaminen on ollut erityisen vaikeaa pienille yrityksille ja mikroyrityksille; kehottaa komissiota pitämään mielessä täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet harkitessaan rakennustuoteasetuksen ja sen velvoitteiden perusteellista tarkistamista;

Kestävään ja älykkäeseen liikkumiseen siirtymisen nopeuttaminen

38. on huolissaan siitä, että äskettäin saavutettu alustava yhteisymmärrys liikkuvuuspaketista I ja erityisesti vaatimuksesta palauttaa raskaat tavarankuljetusajoneuvot sijoittautumisjäsenvaltioon kahdeksan viikon välein on ristiriidassa sekä komission alkuperäisten lainsäädäntöehdotusten sen tavoitteen kanssa, jolla pyritään vähentämään kielteisiä ympäristövaikutuksia, että komission uudessa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa asettamien EU:n ilmastotavoitteiden kanssa,

mukaan lukien tavoite saavuttaa ilmastoneutraali EU vuoteen 2050 mennessä, koska tämä vaatimus lisää huomattavasti tyhjillään kulkevien kuorma-autojen määrää EU:n teillä ja aiheuttaisi tieliikennealan aiheuttamien hiilidioksidipäästöjen, saasteiden ja liikenneuhkien huomattavaa lisääntymistä yhdessä kabotaasiliikenteelle asetettujen rajoitusten kanssa; muistuttaa, että raskaiden tavarankuljetusajoneuvojen palauttamista koskeva vaatimus ei sisällynyt komission ehdotuksiin eikä siitä ole tehty vaikutustenarviointia, ja kehottaa siksi komissiota ryhtymään välittömästi toimiin, mukaan luettuna kattava vaikutustenarviointi, tämän vaatimuksen poistamiseksi, jotta voidaan ratkaista asiaan liittyvät epäjohtonmukaisuudet ja ristiriidat kaikessa asiaankuuluvassa EU:n lainsäädännössä ja politiikassa;

39. suhtautuu varauksellisesti kaikille sopivan ratkaisun soveltamiseen raskaiden tavarankuljetusajoneuvojen tiemaksujen osalta (eurovinjettidirektiivi) ja siihen, että mainitun direktiivin soveltamisalaa laajennetaan kohti johdonmukaisempia tietulleja koko tieliikennealalla, ja vaatii, että jäsenvaltioiden harkintavalta omien tietullipolitiikkojensa mukauttamisessa olisi säilytettävä, mukaan luettuna mahdollisuus jatkaa aikaperusteisten lupien käyttöä;
40. painottaa, että on tärkeää lisätä vähäpäästöisiä liikennemuotoja, kuten sisävesiväyliä, meriliikennettä ja rautateitä, ja korostaa tarvetta lisätä rautateiden ja sisävesiväylien kapasiteettia niin, että tarjotaan riittävät verkon viimeiset osuudet ja rautatieyhteydet yhdistämällä rautatieinfrastruktuuri sisävesiliikenteen terminaaleihin sekä satamien vaikutusalueella oleviin liikenteen solmukohtiin; korostaa, että yhdistetyistä kuljetuksista on tultava Euroopan tavaraliikenteen sisämarkkinoiden tehokas ja toiminnallinen väline, jolla tuetaan multimodaalisia rahtikuljetuksia;
41. vastustaa pyrkimyksiä ulottaa EU ETS koskemaan tieliikennettä, koska tällä alalla on jo normeja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi ja koska sen sisällyttäminen EU:n päästäkkauppajärjestelmään voisi johtaa liialliseen ja työläaseen sääntelyyn ja mahdollisesti raskaaseen taloudelliseen rasitukseen kuluttajille;
42. on huolissaan komission suunnitelmista arvioida uudelleen lentopolttoaineiden verovapaus, joka saattaa olla ristiriidassa kansainvälisen siviili-ilmailun vuoden 1944 yleissopimuksen (Chicagon yleissopimus) 24 artiklan kanssa, jossa vahvistettiin kansainvälistä siviili-ilmailua koskeva oikeudellinen kehys; toteaa, että lentoyhtiöiden vapauttaminen kansallisista veroista ja tulleista useiden ilmailuun liittyvien tavaroiden osalta, mukaan lukien osat, varastot ja polttoaine, on vakio-osa yksittäisten maiden kahdenvälistä lentoliikennesopimuksia; korostaa, että ilman maailmanlaajuisia sopimusta lentopolttoaineen verotuksesta on hyvin todennäköistä, että siirtymällä verottamaan kansainvälisiä lentoja (joko kotimaassa tai EU:n tasolla) kannustetaan ”säiliöimistä”, jossa lentoyhtiöt tankkaavat ilma-aluksensa mahdollisimman täyteen aina, kun ne laskeutuvat EU:n ulkopuolelle välttääkseen verojen maksamisen; katsoo, että jos lentopolttoainevero otetaan käyttöön, se on tehtävä maailmanlaajuisesti ja sen on vastattava ilma-alusten kokoa ja polttoainetehokkuutta;

Pelloilta pöytään: reilun, terveyttä edistävän ja ympäristöystävällisen elintarvikejärjestelmän kehittäminen

43. korostaa, että EU:n maatalousala vaikuttaa ratkaisevasti elintarviketurvan varmistamiseen, EU:n maaseutualueiden säilyttämiseen ja ympäristönsuojeluun; korostaa, että taloudellinen, ekologinen ja sosiaalinen kestävyys on turvattava uudessa yhteisessä maatalouspolitiikassa ja pelloilta pöytään -strategiassa siten, että monialaisena tavoitteena on nykyaikaistaminen sekä tutkimuksen ja innovoinnin saatavuus; korostaa, että tarvitaan alhaalta ylöspäin suuntautuvaa lähestymistapaa, joka kattaa kaikkien sukupolvien viljelijät ja jossa kiinnitetään erityistä huomiota nuoriin viljelijöihin, asianmukaisia taloudellisia korvauksia ja kannustimia kaikkia osapuolia hyödyttäviin ratkaisuihin paikalliset olosuhteet huomioon ottaen;
44. kehottaa komissiota varmistamaan, että EU:n viljelijöillä on käytettävissään parhaat käytettävissä olevat välineet, kuten uudet kasvinjalostus- ja täsmäviljelytekniikat; on huolissaan siitä, että välineiden saatavuus on tällä hetkellä pitkittynyt, ja kehottaa komissiota asettamaan etusijalle uusien tekniikoiden ja tuotteiden arvioinnin, jota tuetaan tieteellisillä lausunnoilla, ja päivittämään tarvittaessa lainsäädäntöä sen varmistamiseksi, että viljelijät voivat käyttää niitä;
45. kehottaa luomaan maatalousalalle tasapuoliset toimintaedellytykset ja kehottaa komissiota arvioimaan huolellisesti Euroopan vihreän kehityksen ohjelman mukaisten ehdotusten johdonmukaisuutta kauppapolitiikan kanssa, jotta varmistetaan, että Euroopan maatalousalan elinkelpoisuutta ei heikennetä epäoikeudenmukaisista tuotantovaatimuksista johtuvan epäreilun kilpailun vuoksi;
46. korostaa, että elintarvikeketjun kaikkien tasojen sekä kuluttajien on edistettävä kestäviä elintarvikejärjestelmiä vähentämällä jätettä ja maksimoimalla elintarvikkeina ja rehuna käytettävien tuotteiden määrä; pyytää komissiota jatkamaan toimia alkutuottajan neuvotteluaseman parantamiseksi, jotta voidaan varmistaa, että kestävyyttä koskeviin aloitteisiin liittyvät lisäkustannukset voidaan saada takaisin tuotteiden markkinoille saattamisen yhteydessä;
47. korostaa, että kasvinsuojeluaineiden käytön mielivaltainen vähentäminen ei hyödytä pölyttäjien terveyttä eikä maatalousalaa; panee merkille, että torjunta-aineiden kestävä käyttöä koskevan direktiivin (direktiivi 2009/128/EY) nojalla jäsenvaltiot (esimerkiksi Tanska) ovat jo tehneet kokeiluja ja hylänneet vähennystavoitteet kansallisissa toimintasuunnitelmissaan, koska tämä lähestymistapa ei kuvasta tuholaiten ja tautien hallinnan monimutkaisuutta erilaisissa paikallisissa olosuhteissa, joissa integroitua tuholaittorjuntaa käytetään;
48. painottaa tieteseen perustuvan lähestymistavan merkitystä tehoaineiden hyväksymisessä, avoimuutta ja tehokasta riskiviestintää, jotta voidaan varmistaa riskinhallintapäätösten hyväksyttävyyys ja kuluttajien luottamus;
49. kehottaa komissiota parantamaan ulkoista viestintäänsä, jotta kansalaisille voidaan tiedottaa asianmukaisella ja helposti ymmärrettävällä tavalla kasvinsuojeluaineiden tarpeesta turvallisten ja kohtuuhintaisten elintarvikkeiden tuotannossa sekä niiden mahdollisista todistetuista vaikutuksista ihmisten terveyteen ja ympäristöön; katsoo, että tähän olisi sisällyttävä selitys vaaran ja riskin sekä hyväksyttävien riskien ja

vakiintuneiden turvallisten käyttötapojen välisestä erosta ja että kasvinsuojeluaineiden käytön vaarat ja riskit olisi asetettava asiayhteyteen muiden kotitalouksissa käytettävien kemikaalien ja aineiden kanssa; suosittelee, että nämä tiedot ovat helposti saatavilla ja että käyttäjille tiedotetaan mahdollisista riskinhallintatoimenpiteistä;

50. korostaa, että kestävästi tuotetut kalat ja äyriäiset voivat osaltaan myötävaikuttaa kestäväää elintarvikejärjestelmää koskevaan pellolta pöytään -strategiaan; kehottaa nollatoleranssiin suhteessa laittomaan, ilmoittamattomaan ja sääntelemättömään kalastukseen; korostaa tarvetta parantaa kalastus- ja vesiviljelytuotteiden tuonnin valvontamenettelyä ja johdonmukaisuutta EU:n lainsäädännön kanssa;

Ekosysteemien ja biodiversiteetin säilyttäminen ja ennallistaminen

51. panee huolestuneena merkille, että IPBES:n Global Assessment on Biodiversity and Ecosystem Services -arvioinnin mukaan luonnon monimuotoisuus on vähentymässä maailmanlaajuisesti ennennäkemättömällä vauhdilla ja lajien sukupuuttoon kuoleminen kiihtyy; suhtautuu näin ollen myönteisesti komission aikomukseen esittää maaliskuuhun 2020 mennessä kunnianhimoinen biodiversiteettistrategia, jota seuraa vuonna 2021 toteutettava erityistoimi, jossa esitetään EU:n kanta, jotta se voi toimia johtavassa asemassa lokakuussa 2020 Kunmingissa Kiinassa järjestettävässä biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen osapuolten konferenssin 15. kokouksessa (CBD COP 15), jossa asetetaan maailmanlaajuisia tavoitteita biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi ja uusia mitattavissa olevia tavoitteita biodiversiteetin köyhtymisen pääasiallisiin syihin puuttumiseksi EU:ssa;
52. toteaa, että saastuminen, kaupunkien laajeneminen, maaperän sulkeminen rakentamisella ja elinympäristöjen tuhoutuminen ovat suurimpia syitä biologisen monimuotoisuuden tuhoutumiseen; muistuttaa, että IPBES:n Global Assessment on Biodiversity and Ecosystem Services -arvioinnin mukaan kaupunkialueiden pinta-ala on kaksinkertaistunut vuodesta 1992; kehottaa komissiota laatimaan arvion kaupunkialueiden ja kaupunkien roolista biodiversiteetin säilyttämisessä, jotta sitä voidaan käyttää esimerkiksi kaupunkeja koskevan EU:n toimintaohjelman kaltaisissa ohjelmissa ja tukea biodiversiteetin suojelua koskevien toimintatapojen kehittämistä;
53. kehottaa komissiota ehdottamaan EU:n kulutusjalanjäljen pienentämiseksi maalla sellaista kattavaa toimenpidekokonaisuutta, lainsäädäntö mukaan luettuna, joka perustuu due diligence -velvoitteisiin ja jolla varmistetaan kestävät ja metsäkatoa aiheuttamattomat toimitusketjut EU:n markkinoille saatetuille tuotteille, sekä palmuöljyä koskevaa toimintasuunnitelmaa;
54. korostaa, että metsätalous- ja peltometsäviljelypalvelut, jotka hyödyttävät ilmastoa ja biologista monimuotoisuutta, kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan; toteaa, että on tärkeää hyödyntää metsänomistajien asiantuntemusta kestävä hoidon ja raaka-aineiden tehokkaan käytön edistämiseksi;
55. tukee sinisen talouden kehittämistä, koska se edistää yleistä talouskasvua erityisesti rannikkoalueilla ja saarilla;

56. korostaa, että on tärkeää käyttää osa saatavilla olevasta rahoituksesta lieventämään hydrologisen epävakauden, seismisen toiminnan, rannikoiden eroosion ja rantaviivan vakauden vaikutuksia ja riskejä, jotka ovat yleistyneet kahden viime vuosikymmenen aikana;

Myrkyttömään ympäristöön tähtäävä nollapäästötavoite

57. odottaa hormonaalisia haitta-aineita koskevan komission toimivuustarkastuksen tuloksia, jotka myötävaikuttavat osaltaan laajempaan arviointiin siitä, saavutetaanko EU:n kemikaalilainsäädännöllä ihmisten terveyden ja ympäristön suojelua koskeva tavoite minimoimalla altistuminen näille aineille; toteaa, että vaikka hormonaalisten haitta-aineiden tunnistamiskriteerit on jo vahvistettu kasvinsuojeluaineita ja biosidejä koskevassa lainsäädännössä, yhdenmukaisten kriteerien kehittämisessä ja soveltamisessa muilla aloilla on noudatettava varovaisuutta, koska niiden on katettava lainsäädäntö, jolla kielletään hormonaalisten haitta-aineiden käyttö, lainsäädäntö, jossa sallitaan luvat tiukkojen vaatimusten mukaisesti, ja lainsäädäntö, jossa ei nimenomaisesti viitata hormonaalisiin haitta-aineisiin vaan säännellään niitä yleisillä säännöksillä;
58. korostaa, että siirtyminen kiertotalouteen edellyttää mahdollisuuksien mukaan huolta aiheuttavien aineiden asteittaista poistamista, jotta varmistetaan myrkyttömien materiaalikiertojen kehittäminen, mikä helpottaa kierrätystä ja on olennaisen tärkeää toimivien uusioraaka-ainemarkkinoiden luomiseksi;
59. kehottaa komissiota käyttämään lääkkeiden aiheuttamiin riskeihin strategista lähestymistapaa vesipolitiikan puitedirektiivin mukaisesti ja laatimaan lainsäädäntöehdotuksen lääkkeiden torjunnasta ympäristössä sekä valmistusprosessin että lääkkeiden käytön ja hävittämisen seurauksena;

Euroopan vihreän kehityksen ohjelman rahoittaminen ja oikeudenmukaisen siirtymän turvaaminen

60. odottaa, että seuraavalla rahoitusohjelmakaudella käytettävissä olevat määrärahat ovat oikeassa suhteessa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa esitettyihin suunnitelmiin; vahvistaa, että ohjaavana periaatteena on edelleen se, että keskitytään vahvasti eurooppalaiseen lisäarvoon; torjuu koheesipolitiikan leikkaukset, joilla heikennetään EU:n pääasiallista investointivälinettä työpaikkojen ja kasvun rahoittamiseksi, alueellisen lähentymisen luomiseksi ja aluetason kehityksen edistämiseksi;
61. vaatii asettamaan selkeämmät tavoitteet ja keskittymään harvempiin laadukkaampiin tulosindikaattoreihin, joissa määritellään ilmastotoimiin liittyvät menot ja seurataan niitä sekä puututaan biodiversiteetin köyhtymiseen;
62. on huolissaan siitä, että ehdotetut uudet tulonlähteet EU:n talousarvion tulopuolen viherryttämiseksi voisivat johtaa epätasapainoon; tukee nykyistä kansallisten maksuosuuksien järjestelmää ja korostaa, että bruttokansantuloon perustuva maksuosuus on oikeudenmukaisin oma vara, koska se perustuu kunkin jäsenvaltion taloudellisiin valmiuksiin; toistaa verotuksen kuuluvan jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan;

63. toteaa, että EU:n rahoituslaitoksilla on ratkaiseva rooli vihreän siirtymän mahdollistamisessa; panee tässä yhteydessä merkille, että EIP on kaksinkertaistanut vuoden 2025 ilmastotavoitteensa 25 prosentista 50 prosenttiin; toistaa kuitenkin pitävänsä valitettavana, että EIP:n uusi investointipolitiikka rajoittaa kaasulle annettavaa tukea, joka on edelleen fossiilisista polttoaineista riippuvaisten jäsenvaltioiden keskeisin energialähde;
64. kehottaa komissiota arvioimaan huolellisesti mahdollisia haittoja, joita valikoitujen investointien helpottamisesta voi aiheutua, mukaan lukien säännökset, joilla kevennetään pääomavaatimuksia, jotta myönnetään enemmän varoja vihreisiin omaisuuseriin; kehottaa komissiota soveltamaan jäsennellympää ja johdonmukaisempaa lähestymistapaa arvottomien omaisuuserien riskin rajoittamiseksi;
65. toistaa, että kivihiiialueille ja hiili-intensiivisille alueille, joihin vaikutus kohdistuu, on tarjottava riittävästi taloudellista tukea energiasiirtymän aikana; korostaa, että kaikki alueet eivät aloita samasta pisteestä siirryttäessä ilmastoneutraaliin talouteen, että kaikilla alueilla ei ole samoja välineitä eivätkä ne kärsi seurauksista tasapuolisesti; korostaa siksi, että on olennaisen tärkeää, että siirtymisessä otetaan huomioon heikoimmassa asemassa olevien alueiden, väestöjen ja alojen erityispiirteet; pitää myönteisenä EIP:n päätöstä lainata jopa 75 prosenttia oikeudenmukaiseen siirtymään liittyvien hankkeiden arvosta köyhimmille jäsenvaltioille;
66. kehottaa komissiota varmistamaan, että uusi oikeudenmukaisen siirtymän rahasto koostuu lisävaroista koheesiopoliittisiin rahastoihin osoitettujen varojen lisäksi; toteaa, että oikeudenmukaista siirtymää koskevat investoinnit olisi suljettava pois, kun kansallisia alijäämiä arvioidaan vakaus- ja kasvusopimuksen nojalla, jolloin viranomaiset voivat sen sijaan investoida palveluihin ja infrastruktuuriin;
67. kehottaa komissiota varmistamaan siirtymien taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden kiinnittäen erityistä huomiota epäsuotuisimmassa asemassa oleviin alueisiin, teollisuuden muutosprosessissa oleviin alueisiin (pääasiassa hiilikaivosalueet ja hiili-intensiivisestä teollisuudesta, kuten terästeollisuudesta, riippuvaiset alueet), harvaan asuttuihin alueisiin ja ympäristön kannalta haavoittuviin alueisiin;

Tutkimustyön hyödyntäminen ja innovoinnin edistäminen

68. korostaa tutkimuksen ja innovoinnin roolia vähähiiliseen talouteen siirtymisessä; korostaa, että tutkimuksella ja innovoinnilla, myös tieteen eturintamassa tehtävällä tutkimuksella, voidaan tukea kaikkia taloudenaloja ja että uuden teknologian käyttöönotolla, vaikka se ei liittyisikään suoraan ympäristövaikutuksiin, voi olla myönteisiä heijastusvaikutuksia, jotka edistävät siirtymistä;
69. korostaa, että tutkimus- ja innovaatiopolitiikalla on laajennettava ilmastoneutraalien energiatoimitusten saatavuutta ja edistettävä mahdollisuuksia niiden käyttöön maailmanlaajuisesti kilpailukykyisin hinnoin; korostaa tässä yhteydessä, että läpimurtoteknologioiden, myös ”puhtaan hiilen”, teolliset demonstroinnit ovat tarpeen ja että hiilidioksidin talteenotto- ja varastointihankkeiden kehittämistä ja markkinoille saattamista on edistettävä; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan laajamittaisia pilottihankkeita, joilla voidaan osoittaa puhtaan teknologian

toteuttamiskelpoisuus 5–10 vuoden kuluessa, ja edistämään niiden laajamittaista käyttöönottoa sen jälkeen;

70. korostaa Horisontti Eurooppa -puiteohjelman keskeistä roolia innovoinnin ja tutkimuksen mahdollistajana EU:ssa sekä ohjelman mahdollisuuksia auttaa uusien teknologioiden saattamisessa markkinoille; pitää tärkeänä, että tätä kapasiteettia syvennetään ja käytetään edelleen vähähiiliseen talouteen siirtymisen tukemiseksi; kehottaa komissiota vahvistamaan edelleen julkisen tutkimuksen ja teollisuusmarkkinoiden toimijoiden välistä yhteistyötä, jotta voidaan jatkaa innovatiivisten tekniikoiden käytännön soveltamista ja edistää uusien teknologioiden nopeaa käyttöönottoa;
71. korostaa tarvetta koordinoida Horisontti Eurooppa -puiteohjelmaa ja muita EU:n ohjelmia päällekkäisyyksien välttämiseksi; pitää myös tärkeänä, että Horisontti Eurooppa -puiteohjelman strategisessa suunnitelmassa on vahva sisäinen koordinointi ja täydentävät toimet, joihin osallistuu kumppanuuksia, missioita sekä osaamis- ja innovaatioyhteisöjä, jotta voidaan hyödyntää yhteistyön etuja ja tehokkuutta;
72. toistaa, että Horisontti Eurooppa -puiteohjelman strategisessa suunnitelmassa on keskityttävä strategioihin ja vähäpäästöisiin teknologioihin, joilla pyritään elvyttämään siirtymävaiheessa olevia kivihiihialueita ja hiili-intensiivisiä alueita;
73. kiinnittää huomiota innovaatorahaston ja modernisaatorahaston keskeiseen rooliin EU:n päästökauppajärjestelmässä ja kehottaa lisäämään niille jaettavien päästöoikeuksien määrää, jos niitä on saatavilla;

Vältetään vahinkoa – kestävyys sisällyttäminen kaikkiin EU:n politiikkoihin

74. katsoo, että julkiset hankinnat voivat olla tärkeä liikkeellepaneva voima, ja panee merkille, että komissio aikoo pohtia tapoja helpottaa ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja; katsoo, että kestävyysajattelun mukaisilla kriteereillä on merkitystä julkisia hankintoja koskevassa päätöksenteossa erityisesti silloin, kun niillä tuetaan veronmaksajien rahojen tehokasta käyttöä pitkällä aikavälillä;
75. toteaa, että komission käsiteltävänä olevan ehdotuksen kahdeksanneksi ympäristöalan toimintaohjelmaksi olisi oltava yhdenmukainen Euroopan vihreän kehityksen ohjelman kanssa ja helpotettava YK:n kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamista, jotta voidaan saada aikaan tuloksia ja varmistaa ennakoitavissa olevat ja koordinoitut toimet EU:n ympäristö- ja ilmastonmuutospolitiikkoja varten;
76. muistuttaa ennalta varautumisen periaatteen tärkeästä roolista EU:n politiikkojen kehittämisessä; panee merkille, että komission lähestymistapa sen soveltamiseen on osoittautunut riittäväksi, ja katsoo siksi, että ei tarvita tarkistusta sen varmistamiseksi, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelman mukaiset toimet ovat tämän periaatteen mukaisia;

EU edelläkävijänä

77. toteaa, että Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi EU:n on toimittava yhteistyössä muiden sopimuspuolien kanssa, koska se ei voi tehokkaasti torjua

ympäristön pilaantumista ja ilmastonmuutosta yksinään; korostaa, että EU:n on tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa toimittava yhdessä kolmansien maiden ja erityisesti G20-maiden kanssa, joiden osuus maailman kasvihuonekaasupäästöistä on noin 80 prosenttia;

78. tukee ehdotuksia Länsi-Balkania koskevaksi vihreäksi toimintaohjelmaksi; katsoo, että tämä edistää osana suurempaa laajentumisprosessia liittymistä edeltävässä vaiheessa olevien maiden kykyä soveltaa yhteisön säännöstöä energian, ilmaston, maatalouden, liikenteen ja ympäristön aloilla;
79. korostaa yhteisen EU–Afrikka-strategian merkitystä, erityisesti kun otetaan huomioon tämän mantereen valtava potentiaali turvata biologinen monimuotoisuus ja rajoittaa kasvihuonekaasupäästöjä; katsoo, että kaikkien strategioiden on parannettava paikallisten yhteisöjen terveyttä ja hyvinvointia;
80. vaatii strategisen vuoropuhelun ylläpitämistä Kiinan kanssa, erityisesti tänä vuonna Leipzigissa pidettävän EU:n ja Kiinan huippukokouksen sekä CBD COP 15 -kokouksen valmisteluja ajatellen; korostaa kuitenkin Kiinan haitallista roolia Madridin COP 25 -kokouksessa käydyissä neuvotteluissa erityisesti Pariisin sopimuksen mukaisten päästövähennyssitoumusten avoimuuden osalta;
81. toteaa, että maailmanlaajuisista ilmasto- ja ympäristöhaasteista voi tulla konfliktien lähde, mikä johtaa puutteelliseen elintarviketurvaan ja muuttovirtoihin, jotka voivat vaikuttaa myös EU:hun ja sen jäsenvaltioihin; katsoo siksi, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelman olisi katettava myös EU:n yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka;
  - o
  - o o
82. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.